

Un banc pels aires i un aeroport per tocar terra

■ **La incògnita del Banc de València.** El 21 de novembre, el Banc d'Espanya va intervenir el Banc de València, convertint així l'entitat amb seu al carrer de les Barques en el primer banc intervingut en el procés de reestructuració financera. La dependència de l'activitat immobiliària havia portat a la ruïna un banc que, arran de la fusió de Bancaixa –que n'era el màxim accionista– i Caja Madrid havia quedat en terra de ningú. La intervenció va comportar la destitució del consell d'administració i una estocada per a un banc que, amb els seus cent onze anys d'història, havia esdevingut la joia de la corona de les finances valencianes.

El 2012 s'obri amb un panorama incert per al banc i els seus accionistes. Els administradors del FROB han començat a preparar la venda del banc, que, segons els plans del Banc d'Espanya, s'hauria de consumir després de l'estiu. La incògnita és saber quina altra entitat podria fer-se'n càrrec, sobretot després que el Sabadell –que sempre havia cobejat la peça valenciana– s'haja embarcat en l'absorció de la CAM. Entre els candidats que darremament amb més insistència han sonat per adquirir el Banc de València hi ha BBK, Ibercaja, Unicaja i Banesto.

■ **El Sabadell, a engolir la CAM.** Amb el final del 2011, la CAM tanca el seu particular *annus horribilis*. El març d'aquest any la caixa alacantina

El 2011 passarà a la història del País Valencià com l'any en què els valencians van perdre l'autonomia financera i l'any en què Madrid, per fi, va haver d'acceptar que el del mediterrani és un corredor ferroviari prioritari. Al 2012 li correspon esclarir incògnites com ara qui comprarà el Banc de València; com resoldrà la Generalitat els seus problemes de liquiditat; o si, per fi, entrarà en funcionament l'aeroport de Castelló. Vet aquí un tast del que ens espera l'any que inaugurarem.

i els seus socis van trencar el SIP que havia de desembocar en el naixement de Banco Base. Cinc mesos després, el Banc d'Espanya intervenia la CAM. Hi succeïren una tirallonga d'escàndols a propòsit de les retribucions als seus directius i els crèdits en condicions preferents als membres del consell d'administració.

Des de finals de novembre, la CAM ha passat a mans del Banc Sabadell, després, això sí, que el Fons de Garantia de Dipòsits haja promès injectar-hi 5.249 milions d'euros. L'adquisició s'ha de concretar formalment al març, però no hi ha dubte que els pròxims mesos seran decisius per determinar si el Sabadell, un banc amb molta experiència en la compra d'altres entitats, és capaç d'engolir la píndola més gran que mai s'ha posat a la boca. Tancament d'oficines, definició de la nova marca, nomenament d'una nova cúpula directiva, obra social... seran assumptes que caldrà que els nous gestors del Sabadell aborden més prompte que tard.

■ **Un govern curt de butxaca.** Alberto Fabra i el seu equip econòmic encaren el 2012 conscients que hauran de fer mans i mànegues per evitar que el País Valencià es converteixi en una Grècia a l'espanyola, a la vista que els problemes de tresoreria s'han agreujat. La incapacitat de la Generalitat per col·locar els 1.800 milions d'euros en bons patriòtics i la consegüent rebaixa a bo d'alt risc del deute valencià per part de les agències de qualificació alimenta la inquietud sobre l'estat de les finances valencianes. De moment, la Generalitat ha pogut fer front al venciment

de desembre gràcies a l'avançament d'una injecció de fons procedents del ministeri d'Economia. La incògnita és saber què passarà durant el 2012, més encara si, com ha quedat reflectit en l'informe anual de la Sindicatura de Comptes, els ingressos continuen disminuint un ritme del 10,6 %.

De moment, sobre les taules de les conselleries s'acumulen factures. El tancament de les farmàcies ha visibilitzat el problema d'uns impagaments que s'estenen a molts altres sectors socials, com ara les escoles concertades, els centres per a persones dependents o els proveïdors sanitaris. El conseller d'Hisenda, José Manuel Vela, ja ha advertit que a la vista del fracàs de la segona emissió de bons patriòtics, serà complicat que els proveïdors de l'administració puguin cobrar en el termini de sis mesos.

■ Un nou model de finançament?

Històricament i de manera sistemàtica totes les administracions públiques han gastat menys al País Valencià. Els diversos models de finançament que han estat vigents han incorporat sistemes diferents d'estimació de les necessitats reals de cada comunitat, però mai no han resolt la qüestió de l'infrafinançament de què és objecte València, en part perquè els diversos governs valencians han estat incapaços de plantejar una posició de força en les negociacions. Avui, només les Balears reben menys fons procedents de Madrid. Això, unit a l'increment demogràfic, ha provocat i provoca tensions en les finances públiques i és una de les causes dels elevats índexs d'endeutament (19,9 % del PIB, el major percentatge de tot l'estat).

Així les coses, el conseller José Manuel Vela ha convertit la revisió de l'actual sistema de finançament autonòmic en el seu particular cavall

de batalla. El conseller d'Hisenda va assegurar abans de les eleccions que la seua primera reivindicació al nou govern espanyol seria aquesta. La setmana passada, amb motiu de la presentació de l'informe de la Sindicatura de Comptes, Vela ho va reiterar. Ara bé, queda per veure si el conseller traslladarà la queixa a l'àmbit de la reivindicació formal o si la qüestió quedarà relegada al terreny dels laments. De moment, el tema no figura a l'agenda del govern de Madrid, ocupat com està a resoldre altres problemes que, com ara el reequilibri de les finances públiques o la restitució de la confiança dels mercats, esdevenen més prementors.

■ Un equip econòmic interí.

El 21 de juny prenen possessió els nous consellers del tercer govern Camps. Menys d'un mes després, el cap del Consell anunciava la seua dimissió. El seu successor ha heretat un equip fet a la mida de Camps i molt s'ha especulat sobre una possible remodelació de l'actual govern autonòmic. En una etapa tan delicada com aquesta, Alberto Fabra, apunten les veus que alimenten aquesta hipòtesi, vol envoltar-se de persones de la seua confiança estricta.

En aquesta tessitura, no és descartable que el nou cap del Consell done eixida a Enrique Verdeguer, l'home a qui s'ha encomanat la tasca no gens senzilla de racionalitzar l'entramat mastodòntic d'empreses i fundacions públiques que existeixen al voltant de la Generalitat. Abans de la cridada de Camps, l'actual conseller d'Economia, Indústria i Comerç havia exercit responsabilitats professionals en l'àmbit públic, però mai en l'àmbit de la política. El seu nomenament va tenir el vistiplau dels sectors empresarials del País Valencià, que veien en ell un pro-

fessional seriós i rigorós. Sembla, però, que el repte se li està fent més costera amunt que no s'esperava, sobretot a la vista que no s'han complert algunes de les condicions que ell va posar per abandonar el càrrec de director de productes industrials i tecnologia de l'ICEX a Madrid. Així les coses, algunes travesses ja apunten a una possible sortida de la conselleria, cosa que deixaria vacant un lloc clau dins l'executiu d'Alberto Fabra.

■ Un corredor mediterrani sense fons.

El 19 de novembre de 2011 va constituir una fita històrica per als Països Catalans. Eixe dia la Comissió Europea anunciava la incorporació del corredor mediterrani com un dels eixos prioritaris de transport de la UE, és a dir, passava a ser considerat una xarxa de comunicacions de primera magnitud per a Europa. Amb aquesta decisió es donava satisfacció a una reivindicació que, si bé al principi es circumscribia al món acadèmic, havia acabat sent assumida pels agents polítics i empresarials catalans i valencians i havia propiciat un apropament inèdit entre els presidents de totes dues Generalitats.

Ara bé, al mediterrani li correspon ara competir pels fons amb quatre altres corredors ferroviaris reconeguts per Europa a l'estat espanyol, en uns moments d'acusada sequera financera. En aquest sentit, la tiblesa amb què Mariano Rajoy ha defès aquest eix de transports obre molts dubtes sobre la prioritat—que és qui ha d'impulsar la finalització de les obres, segurament amb l'ajuda del finançament privat— que el nou govern espanyol donarà a aquesta infraestructura. Ana Pastor ja ha manifestat que la seua màxima al capdavant del ministeri de Foment serà “no gastar allò que no es tinga” i no s'ha

Mercat i política

Muriel Casals

Un regal

Acabem de viure un any ben difícil pel que fa a les circumstàncies econòmiques i encarem l'any que comença sense tenir una perspectiva gaire lluminosa, i és per això que ens convé fixar-nos molt bé en el que fan els nostres representants polítics. Ells han de donar resposta a la situació i no podem admetre el que massa sovint es diu i es repeteix sobre el poder omnipotent dels mercats.

La lògica del mercat serveix per a guiar els moviments econòmics, però l'autoritat política ha d'estar per damunt quan el comportament dels protagonistes que actuen en el mercat es torna il·lògic; usar informació privilegiada o fer exercici de la força que dóna una situació de monopoli són actituds que no respecten el mercat, sinó tot al contrari.

Per sort, trobem en el mercat productes que superen la lògica estricta de l'oferta i la demanda pel costat contrari a l'abús. Podem adquirir béns o serveis que tenen un valor superior al preu que hem de pagar per ells. Això passa, ja ho sabem, amb els serveis públics. Però ara vull remarcar que a vegades també passa amb béns privats.

Us proposo un exemple. Si compreu el llibre que ha editat Adesiara amb dos textos del clàssic grec Plutarc: *Consells sobre política. A un governant incompetent*, hi trobareu, a més de la traducció d'uns escrits absolutament actuals, una enorme quantitat d'informació que ens ofereix la traductora, Montserrat Noguera. Els coneixedors de la història grega gaudiran del text i els qui no ho som aprendrem moltes coses.

En termes econòmics, el valor afegit dins d'aquest llibre supera en molt els costos de la seva producció. És un regal!

manifestat en cap sentit respecte del corredor. En tot cas, i a la vista de l'escàs entusiasme que ha mostrat el nou equip de govern per la qüestió, ProAve, una fundació nascuda al caliu de l'Associació Valenciana d'Empresaris que darrerament havia defès el corredor, ha emès un comunicat públic en en què planteja deu raons per les quals el corredor mediterrani ha de considerar-se una "inversió prioritària".

■ **L'aeroport de Castelló.** La seua entrada en funcionament havia de ser a l'estiu; després es postergà al desembre, i ara la data oficial és la primavera de 2012. A partir de març, doncs, els avions haurien de començar a enlairar-se des de l'aeroport que Carlos Fabra va inaugurar a bombo i platerets el 25 de març passat, menys de dos mesos abans de les eleccions autonòmiques de maig. Aleshores, i davant la constatació que les pistes encara romandrien inutilitzades per un llarg període de temps, l'aleshores president de la diputació de Castelló va assegurar que aquell era un "aeroport per a les persones", perquè s'hi pogueren passejar.

De moment, però, l'aeroport és, sobretot, una infraestructura dominada pels conills. A falta de predadors que hi puguen accedir, els rosegadors han fet seues les pistes. Amb tot, des d'Aerocas es mostren confiats que la infraestructura entrarà en funcionament aquesta pròxima primavera. Abans, però, hauran de trobar aerolínies i agències de viatges majoristes disposades a situar una base a l'aeroport de Vilanova d'Alcolea. De moment, el president d'Aerocas ja ha demanat a la Generalitat subvencions perquè s'hi instal·lin.

■ **La desocupació, una xacra que no atura.** En només cinc anys, el País Valencià ha passat de tindre uns

La remodelació del govern Fabra s'ha posposat i està per fer. El conseller d'Economia sona com una de les possibles eixides

índexs d'atur del 8,4 % a situar-se molt per sobre del 20 %. L'estancament de l'economia, el tancament d'empreses i la consegüent destrucció d'ocupació han provocat màxims històrics pel que respecta als nivells d'atur. Segons l'Enquesta de població activa (EPA), durant el tercer trimestre de l'any, 617.300 valencians estaven desocupats, es a dir, el 24,73 % de la població activa. La valenciana és la tercera comunitat autònoma amb uns nivells d'atur més alts, només per darrere d'Andalusia i de les Canàries. També està molt per sobre de la mitjana estatal, que és del 21,52 %. A això cal sumar-hi que 52 de cada 100 persones menors de vint-i-cinc anys no troben feina. Només a Andalusia l'atur juvenil és més acusat que al País Valencià.

L'any que ara comença s'obre amb l'interrogant de si l'escalada continuarà o si es produirà un estancament. En tot cas, la perspectiva d'una recessió, la sequera creditícia i les restriccions pressupostàries asseguren creixements molt per sota de l'2 %, el mínim que segons els experts cal per començar a crear ocupació.

Violeta Tena

UAB